

Yaralı Yüreğin Ölümle Dansına Davettir Bu Şiir

– Hüzün Şairi · 08 Ağustos 2014

//Ahdım ahım olsun, ahımsa mahşere saklı hakkım...//

Belki

Makasla savaştadır saçlar

Sözünü tutmanın hazzına alışır gibi

Ya heptir ya hiç ortası yoktur aşkın

Ve her türlü erir eskirsin

Bu yüzden direnirsin mertliğince

Yenilgine koskoca şehri ağlatarak

Belki

Avucuma düşer sarı bir yaprak

Eskiden kalma duygular gibi

Daldığı yerden çeker alırsın gözlerini

Ve yumruğun antiseptiği yok bilirsin

Bu yüzden sadistçe

Tadını çıkarırsın

Parmak uçlarını kanatarak

Belki

Boynuna asılmış vebal dolu ah'sındır

On üç kere alınını öptüğüm ölüm gibi

Bağırta bağırta nefesini keserken yüreğimin

Namert olayım eğer

Huzur-u mahşer de yüzleşmezsem senle

Hatta noter işaret eden yalanlarına

Bir tel kesik saçla öğretmez miyim

Ölümün güzelliğini

Kördüğüm olmuş çıkla sevmelerimi ağlatarak

Belki

Yolumu keser bir ağaç gölgesi

Dediğim dedik şehirlerin eşkiyası gibi

Sekteye uğramış adımları yoklarsın

Geri dönmeye mecal ister

Ve arpa boyu saygınlığı izlersin

Ar'ı kınından çıkarırcasına

Hamle yaparsın

Ela gözlerini karartarak
Belki
Lügatıma sığmayanlardı canımı yakan
Harflerin havarisi iken şiir
İnine girmek de neyin nesi
Kalemin kölesi olmuş şairin
Akl-ı selim ve de muhafazakar kesilen
Susunluğun
İtibar delisi iken
Çamlar devirirsin
Koskoca bir şehrin gururunu kırarak
Belki
İstanbul'sundur
İsiyle tanını bulduğun
Ya da ne biliyim
Yosun yüklü yüreğinde
Tadına varıyorsundur ihanetinin
Örümcek ağlarına çanak tutarak
HÜZÜN ŞAİRİ: N Y